

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-62/08 ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA/Eiropas Komisija 2010. gada 15. septembrī iesniedza ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA

(Lieta C-448/10 P)

(2010/C 317/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (pārstāvji — T. Salonico, G. Barone un A. Marega, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu ⁽¹⁾ un lēmumu ⁽²⁾ tiktāl, ciktāl tajos nav atzīts strīdīgā pasākuma atlīdzinošais un kompensējošais raksturs, bet šis pasākums, tieši pretēji, ir atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu, un/vai
- atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl tajā nav atzīts, ka lēmumā ietvertais rīkojums par atbalsta atgūšanu ir pretrunā tiesiskās palāvības principam, un līdz ar to atcelt lēmumu daļā, kurā Itālijai ir noteikts pienākums nekavējoties atgūt attiecīgo atbalstu kopā ar procentiem, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pārsūdzētais spriedums ir kļūdainšs un ka tas līdz ar to ir atceļams šādu iemeslu dēļ:

- 1) LESD 107. un 108. panta pārkāpums, kā arī pretrunīgs pamatojums un acīmredzama kļūda pierādījumu sagrozīšanas dēļ tiktāl, ciktāl šajā spriedumā strīdīgais pasākums ir atzīts par valsts atbalstu, nevis par kompensējošu pasākumu apelācijas sūdzības iesniedzēja labā. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, šauri interpretējama apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē norādītos valsts tiesību aktus un judikatūru, no kuriem izrietot, ka strīdīgais pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu, bet ka tam joprojām ir Itālijas likumdevēja 1962. gadā sākotnēji paredzētais atlīdzinoša rakstura mērķis, ko bija atzinusi arī Komisija un Vispārējā tiesa;
- 2) Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽³⁾ 14. panta 1. punkta, kā arī sacikstes principa pārkāpums un nepietiekams pamatojums tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka lēmumā ietvertais rīkojums par atbalsta atgūšanu nav pretrunā tiesiskās palāvības principam.

vispārējās tiesas spriedums esot kļūdainšs un nav pienācīgi pamatots daļā, kurā tajā nav atzīts, ka Komisijas ilgstošā kavēšanās saistībā ar Itālijas iestāžu 1991. gada beigās sniegtajiem paskaidrojumiem par to, ka Terni tarifa pirmais pagarinājums joprojām ir saistīts ar tā sākotnējo kompensējošo mērķi, ir uzskatāma par apstākli, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam varēja radīt tiesisko palāvību par to, ka Terni tarifa pagarinājumi, tostarp arī strīdīgais pasākums, nav uzskatāmi par valsts atbalstu.

- ⁽¹⁾ Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 1. jūlija spriedums lietā T-62/08.
- ⁽²⁾ Komisijas 2007. gada 20. novembra Lēmums 2008/408/EK par valsts atbalstu C 36/A/06 (ex NN 38/06), ko Itālija sniegusi uzņēmumiem ThyssenKrupp, Cementir un Nuova Terni Industrie Chimiche (OV 2008, L 144, 37. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [EKL 88]. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-63/08 Cementir Italia Srl/Eiropas Komisija 2010. gada 15. septembrī iesniedza Cementir Italia Srl

(Lieta C-449/10 P)

(2010/C 317/37)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Cementir Italia Srl (pārstāvji — T. Salonico, G. Barone un A. Marega, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu ⁽¹⁾ un lēmumu ⁽²⁾ tiktāl, ciktāl tajos nav atzīts strīdīgā pasākuma atlīdzinošais un kompensējošais raksturs, bet šis pasākums, tieši pretēji, ir atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu, un/vai
- atcelt pārsūdzēto spriedumu tiktāl, ciktāl tajā nav atzīts, ka lēmumā ietvertais rīkojums par atbalsta atgūšanu ir pretrunā tiesiskās palāvības principam, un līdz ar to atcelt lēmumu daļā, kurā Itālijai ir noteikts pienākums nekavējoties atgūt attiecīgo atbalstu kopā ar procentiem, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.